

[Ahlmann-Ohlson]

I spørgsmålet om Øststøttens finansiering er der dog fortsat ikke samling. Her er Det Konservative Folkeparti fortsat af den opfattelse, at det er rimeligt at overføre betydelige midler fra Danmarks meget omfattende bistand til udviklingslandene. Herigennem bliver Østeuropa nemlig på sigt i stand til at yde sin del af den internationale ulandsbistand. Folketinget, tror vi, kommer ikke uden om at drøfte dette spørgsmål, også fordi regeringens eget sikkerhedsudvalg, det såkaldte SNU, så klart støtter Det Konservative Folkepartis holdning i denne sag.

Hvis vi retter blikket mod det private erhvervsliv i de østeuropæiske lande, må vi fortsat konstatere, at der er et enormt investeringsbehov. Hvad efterlod kommunismen sig? En nedslidt infrastruktur, en forældet og stærkt forurenende industri og en oppustet og ineffektiv offentlig sektor.

Endvidere efterlod kommunismen sig over en snes dødbringende kernekraftværker, der i deres mangelfuldhed står som groteske monumenter over en planøkonomisk menneskeforagt, hvis konsekvenser senest blev sat i rigtig alvorligt relief ved Tjernobylyluyken. At vi konservative for år siden blev kaldt for koldkrigere, blot vi påpegede risikoen ved disse værker, husker forhåbentlig også den danske venstrefløj i dag.

For os danskere er det naturligt at sammenligne Østeuropas situation med Danmarks efter Den Anden Verdenskrig. Amerikanerne havde en lang række varer, som vi varmt ønskede os, men som vi ikke havde råd til dengang. Dette medførte stramme valutarestriktioner og en bevidst satsning på udvikling af nationale løsninger. Det samme må til i Østeuropa.

Den danske Østlandehjælp bør tage udgangspunkt i, at vi på en lang række områder er markant foran, og at næsten al hjælp vil være af værdi, men samtidig må vi respektere, at den hjælp, der ikke alene løser det umiddelbare problem, men som også fremmer landets evne til selv at løse problemerne, har den største værdi. Vestlig mekanik kan løse problemet her og nu, men kan der ikke skaffes reservedele, og kan f.eks. maskiner ikke repareres lokalt, så mister den hurtigt sin værdi og sin betydning.

Når Det Konservative Folkeparti så i forbindelse med omlægning af støtten taler om at

fremme demonstrationsprojekter, er det ikke blot, fordi disse projekter skal være udstillingsvinduer for dansk teknologi, men de skal også – og nok så meget – være afprøvnings-, uddannelses- og teknologioverførselsprojekter, der sigter på at finde ud af, hvordan teknologien skal justeres, at vise dens muligheder i en større sammenhæng samt at opbygge lokal kompetence østpå til selv at overtage teknologien og producere i tilstrækkelig mængde til at dække landets behov.

Det bedste eksempel på, at den slags projekter kan gennemføres med succes, så jeg sammen med en række af dagens ordførere tidligere på ugen i den polske by Buk, hvor den private danske virksomhed Nordisk Wavin A/S i partnerskab med den såkaldte IØ-fond og lokale kræfter har investeret, samtidig med at Buk kommune har etableret et demonstrationsprojekt vedrørende spildevand, naturgas og vandforsyning.

I Østprojekterne skal vi ikke være bange for at tænke utraditionelt. Med over 350.000 arbejdsløse, hvoraf de fleste har en erhvervmæssig kompetence, der ligger langt ud over den, vi møder østpå, bør vi overveje en ny bemandingsstrategi med håndværkere, der rejser ud og arbejder på langtidskontrakter som formænd, mellemteknikere, der går ind og hjælper med at fjerne de værste problemer i produktionen, og mellemedere, der hjælper med de basale forretningsprincipper. Folk i alle lag, der indgår i uddannelsessystemerne, og nogle få organisationer til at tilrettelægge bistanden kan måske være bedre end en flok professionelle konsulenter, der hurtigt skimmer situationen, skriver nogle pæne rapporter og rejser hjem igen.

Vi skal og må kunne nytænke. Med andre ord, Vesten skal komme til Øst for at blive. Det, der er brug for, er en langvarig tilstedeværelse, hvor f.eks. danske virksomheder i samarbejde med tilsvarende lokale virksomheder opbygger forretnings samarbejder, der sikrer overførsel af viden og erfaring både ved de fremmede medarbejders arbejde i de danske virksomheder og ved danskeres arbejde lokalt.

Dertil kommer, at vi, i takt med at landene i Øst udvikles, automatisk vil opleve en kraftigere efterspørgsel også efter danske varer. Det vil komme os til gode. Derfor er det vigtigt, at danske virksomheder kommer helt anderledes